

PHİLEBOS | HAZ ÜZERİNE

PLATON

ESKİ YUNANCADAN ÇEVİREN VE NOTLANDIRAN
ÖZGÜÇ ORHAN

GEORGE GROTE'UN SUNUŞU İLE

FOL DİYALOGLAR

- TIMAİOS | DOĞA ÜZERİNE
- KRİTİAS | ATLANTİS ÜZERİNE
- PHİLEBOS | HAZ ÜZERİNE

PLATON

Sokrates'in öğrencisi, akademinin kurucusu ve felsefe tarihinin en büyük isimlerinden biri olan Platon (MÖ. 427-347) düşünce tarihindeki pek çok tartışmanın temellerini atmıştır. Babasının adı Ariston, annesinin adıyla Perictione'dir. Adeimantus ve Glaukon adında iki erkek kardeşi ve Potone adında bir kız kardeşi vardır. Aile büyükleri o dönemin Atina politikasında yer alan önemli şahsiyetlerdir. Platon müzik, şiir, dil bilgisi, edebiyat ve beden eğitimi bilgisi olarak yetiştirilmiştir. Eserlerinin neredeyse tamamı günümüze kalmıştır. Atina'nın köklü bir ailesinden gelen Platon, kendisine kalan mal varlığını hayatı boyunca felsefe yapmak için kullanmıştır. *Sokrates'in Savunması* Batı felsefesinin başlangıç metni olarak kabul edilir. Herakleitos, Parmenides ve Pisagor gibi filozoflardan fazlasıyla etkilenmiştir. Siraküza'nın yöneticisi Dionysos'un yanına gitmiş ve anlaşamaları üzerine Platon'u köle olarak satmıştır. Annikeres tarafından özgürlüğüne kavuşturulan Platon, Atina'ya geri dönmüştür. Estetik, metafizik, metafizik, politika ve bilgi üzerine yazdığı, tiyatro metinlerine oldukça yakın diyalog şeklindeki eserlerinde diyalektik yöntemi kullanarak zıt görüşleri karşı karşıya getirmiştir. Felsefesi temelde İdealar ile gerçek nesnelere ayırımına dayandırılan Platon, ruhun akıl, arzular ve duygulardan oluşan üç parçası olduğunu ileri sürmüştür. Başlıca eserleri: *Sokrates'in Savunması, Kriton, Gorgias, Devlet, Şölen, Parmenides, Timaeus, Sofist, Yasalar*.

ÖZGÜÇ ORHAN

Elazığ'da doğdu (1973). Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünden mezun oldu (1998). Keele Üniversitesi'nde Çevre Siyaseti alanında yüksek lisans derecesini aldı (1999). Maryland Üniversitesi'nde (College Park) siyaset felsefesi alanında doktora derecesini aldı (2007). Fatih Üniversitesi Uluslararası İlişkiler ile Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümlerinde öğretim üyesi olarak ders verdi (2008-2016). 2017'den bu yana çevirmen olarak çalışmaktadır.

Başlıca eserleri: Aristoteles, *Politika* (2018); Platon, *Protagoras* (2019); James Adam, *Antik Yunan'ın Din Öğretmenleri* (2019); Erwin Rohde, *Psyche: Yunanlarda Ruhlar Kültü ve Ölümsüzlük İnancı* (2020); Marcel Detienne ve Jean Pierre Vernant, *Yunan Diyarında Kurban Mutfağı* (2020); F. M. Cornford, *Dinden Felsefeye: Batı Nazariyatının Kökenleri Üzerine* (2020); F. M. Cornford, *Yunan Dinî Düşüncesi: Homeros'tan İskender'in Çağına* (2021); F. M. Cornford; *Platon'un Kozmolojisi* (2021); Platon, *Kritias* (2022); Platon, *Timaios* (2022).

İÇİNDEKİLER

ÇEVİRENİN ÖNSÖZÜ	13
GİRİŞ	
PHILEBOS ÜZERİNE	39
PHILEBOS	
BİRİNCİ BÖLÜM	
GİRİŞ	109
1. Ön İnceleme	114
1.1. Hazzın Türleri ve İyi ile İlişkileri	114
1.2. Diyalektiğin Doğası ve Önemi	118
1.3. Tartışma Konusunun Düzeltilmesi	130
2. Diyalektik Aracılığıyla Sınırlı ve Sınırsız Dair	137
Ön Karar	
İKİNCİ BÖLÜM	
ANA İNCELEME	156
1. Hazza Dair	156
1.1. Bedensel ve Ruhsal Haz	156
1.2. Doğru ve Yanlış Haz	169
1.3. Hazzın Oluş Olarak Görülmesi	205
2. Bilgiye Dair	210
3. Karışım	218
4. Karışımın Belirli Özelliklerine Göre Sınanması	228
5. Nihai Karar	231

EKLER

I	
“ZİRA GERÇEKTEN DE ÇOĞUN BİR VE BİRİN ÇOK OLDUĞUNUN SÖYLENMESİ ŞAŞIRTICIDIR”	238
2	
‘TO PERAS’ VE ‘TO APEIRON’	246
3	
HAFIZA VE ANIMSAMA	264
4	
HAYAL	267
5	
25D VDD. PASAJI	277
6	
66A-C’DE İYİLERİN NİHAİ ŞEMASI	286
7	
ERKEN YUNAN DÜŞÜNCESİNDE ‘TO APEIRON’	301
8	
PLATON’DA ‘TO APEIRON’ VE ‘TO PERAS’	318
9	
HE METRETİKE	330
10	
ALETHEÍA	339
11	
TELEON, HÍKANON, HAİRETON	358

	I2	
PLATON'UN İDEALAR ÖĞRETİSİ; PHİLEBOS		364
	I3	
30A9-B7 PASAJI ÜZERİNE NOT		373
	I4	
MUTLULUK SORUSUNA YANIT (64C-67A)		377
DİZİN VE SÖZLÜKÇE		389

ÇEVİRENİN ÖNSÖZÜ

Philebos'un Platon'un külliyyatında öne çıkmasının birçok sebebi vardır. Platon'un son eserlerinden biri olması,¹ diyalogun Platon'un felsefesinde önemli bir değişimi yansıtır yansıtmadığı tartışmasına yol açmış, haz konusunu işleyen diyalogun *Phaidon* gibi önceki diyalogların benzer pasajlarından daha farklı görüşler ortaya koyduğu öne sürülmüştür.² İkinci olarak, haz konusu Antik Yunan felsefesinde ilk defa kapsamlı bir şekilde ele alınmıştır. Platon külliyyatını Almancaya çevirmiş olan Otto Apelt (1845-1932) şöyle der: “*Philebos* Yunanların felsefi literatüründe haz üzerine gerçekten keskin ve kapsamlı ilk araştırmayı sunar: önemi hiç de az olmayan bilimsel bir başarı” (1919/22, 5). Diyalog ‘haz’ kadar Platon’un diğer diyaloglarından ve özellikle *Devlet*’ten tanıtık olan ‘iyi’ kavramı üzerinedir ve bu açıdan etik üzerine bir eserdir. Diyalogun el yazmalarındaki sonradan konmuş alt başlığı ἡ περὶ ἡδονῆς, ἡθικός (‘Haz Üzerine, Etikle İlgili’) buna tanıklık eder.³ Bu eserin bir diğer önemi, ‘etik’ ya da ‘ahlak felsefesi’ni ilk defa

¹ Brandwood (1990, 250) Platon külliyyatının son kronolojik grupta yer alan diyalogları için şu sıralamayı verir: *Timaios, Kritias, Sofist, Devlet Adamı, Philebos, Yasalar*.

² Grote aşağıdaki Sunuş’unda bu konuya değinir. Fletcher’a (2018b) göre, bu farklar önceki diyaloglarda ifade edilen görüşlerin terk edilmesinden ziyade, onların geliştirilmesine dayanır. Fletcher, Platon’un hazzı değinen tüm bu diyaloglarında mevcut olan iki eleştiri tespit eder: (i) haz özü itibarıyla acı ya da acı verici arzuya bağlantılıdır; (ii) haz yanlış yargıya yol açar. Bu iki eleştirinin ötesinde Platon’un hazzı dair tavrındaki değişimler, ona göre, Platon’un daha önce zararlı diye reddettiği hazların *Philebos*’ta değer kazanmasından değil, hazzın doğası ve türlerine dair genişleyen tasavvurdan kaynaklanır. *Gorgias, Devlet ve Philebos*’taki haz tartışmalarının ardından gelen *Yasalar*’daki son tartışmayı bu öncekilerin bağlamında ele alan White (2001) benzer bir fikrinsel gelişimin yanı sıra ana hatlarda devamlılık ve tutarlılık tespit eder. *Philebos*’a odaklanan Reidy (1998, 355) bu diyalog ile *Devlet* arasında haz konusunda önemli bir devamlılık olduğu sonucuna ulaşır.

³ Ficino (2000, 126), başlıktaki ‘haz’ vurgusuna itiraz eder ve diyalogun içeriği dikkate

belirgin bir şekilde ayırt eden Platon'un öğrencisi Aristoteles'in bu konudaki öğretisine ışık tutmasından kaynaklanır (Reinhardt 1878; Gadamer 1991, 1-2, 216-18). Örneğin, Alman filozof Gustav Teichmüller (1832-88) bu alanda 'Aristotelesçi Ay'ın Platoncu Güneş ışığını çok güzel yansıttığını' ifade eder.⁴ Werner Jaeger de Aristoteles'in düşüncelerinin gelişiminin izini sürdüğü eserinde (*Aristoteles: Grundlegung einer Geschichte seiner Entwicklung*, 1923) Aristoteles'in 'üç yaşam' teorisinin kaynağı olarak *Philebos*'u gösterir. Diyalogun bir başka ilginç noktası ise, Platon'un Akademi okulundaki iç tartışmalara dair sunduğu bilgilerdir. Diyalogda birden fazla kez adı verilmeyen ama Akademi'den oldukları anlaşılan kişilerin düşünceleri ifade edilir ve hatta eleştirilir.⁵

Philebos üzerine çeviri ve çalışmalarıyla bilinen Dorothea Frede, *Philebos*'un önemini şöyle özetler (1993, vii): "İlk olarak, ana problemi –insan yaşamının belirleyici etkenleri olarak haz ve bilginin rolü– Platon'u ömrü boyunca meşgul etmiştir. Dolayısıyla, bunun nihayet yaşamının geç döneminde yazmış olduğu bir diyalog olan *Philebos*'ta nasıl çözüldüğü büyük önem taşır. İkinci olarak, beşerî iyyinin arayışı burada, *Devlet* ve *Yasalar*'da olduğu gibi, daha geniş ideal toplum perspektifine oturtulmaz. Platon bizzat haz ve bilginin doğasını belirlemek için konuya daha ziyade metafizik bir açıdan yaklaşır ve problemleri hak ettikleri gibi kapsamlı bir şekilde ele almak için diyalektik araçlarının tüm takımını kullanır. Yaşamlarımızdaki nihai amaç sorusunu çözmeye yönelik bu diyalektik yaklaşım, eski bir vaadi, *Devlet*'te (435d, 504b) Sokrates'in kafasındaki, erdem ve iyyinin çok yönlü problemini daha uzun ve daha eksiksiz ele alma yolu vaadini kaldığı yerden devam ettiriyor görünür."

Philebos önemine kıyasla az ilgi çekmiştir. Benjamin Jowet'in

alındığında başlığın pekâlâ 'bilgelik,' 'bilgelik ve hazdan oluşan karma yaşam' veya 'mutluluk' temalarını da öne çıkaracak şekilde düşünülebileceğini belirtir.

⁴ Bkz. aşağıda Ek 11, n. 5.

⁵ Bu isimler arasında öne çıkanlar Eudoksos, Speusippos, Anthistenes ve Aristippos'tur. Grote'un Sunuşunda bu konuya da değinilir.

GİRİŞ PHILEBOS ÜZERİNE

GEORGE GROTE

Şimdi incelemek üzere olduğumuz *Philebos*, yalnızca bir Arayış Diyaloğu değil, az çok açıklamaya tabi kılınmış arayışların eşlik ettiği bir Açıklama Diyaloğudur. Diyalog Sokrates'i en baştan pozitif¹ bir görüş öne sürerken, onu Philebos'a ve Protarkhos'a karşı savunuyor ve pozitif bir şekilde tespit edildiği varsayılan bir sonuçla kapatıyor olarak temsil eder.²

Soru, İyinin –*Summum Bonum* (En Yüksek İyi)– neyden ibaret olduğudur. Önümüzde üç kişi durmaktadır: genç Philebos, biraz daha büyük ama yine de genç bir adam olan Protarkhos ve Sokrates.³ Philebos İyinin hazdan ya da keyif almadan ibaret olduğunu beyan eder ve arkadaşı Protarkhos daha az kesin bir

¹ 'Pozitif' ve 'negatif' terimleri, tüm Sunuş boyunca, değer yargısından bağımsız olarak iki şekilde anlaşılmalıdır: (i) 'görüş öne süren' (olumlayan) ve 'görüş reddeden/çürüten' (olumsuzlayan) olarak: Örneğin, Sokrates kendi adına herhangi bir görüş bildirmeden, başkalarının görüşlerini çürüttüğünde, bu aşağıda olduğu gibi 'negatif sorgulama' olarak adlandırılır. Buna karşın, Grote'a göre, Sokrates (ya da Platon) *Philebos*'un büyük bir bölümünde 'pozitif' yani 'görüş öne süren' bir araştırma yöntemi benimser. Aynı şekilde, 'İyi x değildir' negatif bir önerme, 'İyi y'dir' pozitif bir önermedir. (ii) 'Varlık' ve 'yokluk' belirten sıfatlar olarak: Örneğin, bir test sonucunun 'pozitif' çıkması, aranan özelliğin ya da maddenin bünyede olduğu, 'negatif' çıkması olmadığı anlamına gelir. 'Pozitif standart' var olan bir standart demektir. Bir 'yasak' ilgili şeyin var olmamasını emrettiği için 'negatif' bir emirdir. Her ne kadar 'olumlu' ve 'olumsuz' terimleri aslında bu anlamları içeriyor veya içermesi gerekiyorsa da genel kullanım daha ziyade 'değer yargısı' anlamına (yapıcı, yıkıcı) öncelik verir. (Çev.)

² Schleiermacher *Philebos*'a (*Einkl.* s. 136) dair şöyle der: "*Das Ganze liegt fertig in dem Haupte des Sokrates, und tritt mit der ganzen Personlichkeit und Willkühr einer zusammenhangenden Rede heraus,*" &c. ["Bütün, Sokrates'in zihninde hazır yatar ve tutarlı bir konuşmanın tüm kişiliği ve iradesiyle ortaya çıkar."]

³ Grote, Protarkhos'un Philebos'tan yaşça daha büyük olması konusunda yanılmış olmalıdır. Sokrates 16b4'te Philebos'un Protarkhos dâhil diğer gençlere ὁ παῖδες ('evlatlarım') diye hitap ettiğini belirtir. (Çev.)

tarzda da olsa aynı savı savunur.⁴ Buna karşılık, Sokrates onun hikmet [*wisdom*] veya bilgelikten [*intelligence*] ibaret olduğunu ilan ederek başlar.⁵ Ancak hemen ardından, hikmetin tek başına ve haddizatında En Yüksek İyiyi oluşturmak için yeterli olmadığını ve onunla birlikte belirli bir haz bileşiminin gerekli olduğunu kabul edecek kadar bu öğretilen geri adım atar. Bu şekilde oluşturulan toplam bileşik ayrı ayrı alınan hem hikmetten hem de hazdan üstün olsa da bileşiği olduğu iki unsur kıyaslandığında, hikmet (Sokrates’in savına göre) bu ikisinin en önemlisidir ve haz da en önemsizidir. Ne hikmet ne de haz birincilik ödülü üzerinde hak iddia edebilir ama hikmet, İyinin doğasıyla hazdan çok daha hemcins olduğundan, ikincilik ödülüne tamamen hak kazanır.

Diyaloğun genel amacı böyledir. Araştırma yöntemine gelince, Platon, Sokrates’in daha alışıl gelmiş ayırt edici özelliği olan cehalet iddiası yerine, ona baştan itibaren belirli bir onaylayıcı görüş atfetmekle kalmaz, aynı zamanda Protarkhos’un ağzından negatif sorgulama ve *Elenkhos*’a karşı açık bir protesto da ifade eder. “Seni bırakmayacağız,” (der Protarkhos Sokrates’e), “bu sorunun her iki tarafı da yeterli bir sonuç çıkaracak kadar ayırt edilmeden. Mevcut soru üzerine talebimizi karşılarken, lütfen şu alışıl gelmiş tarzından –bizi açmaza sokmaktan ve hemen verecek uygun yanıtlarımız olmayan soruları ısrarla sormaktan– vazgeç. Kendimizi ortak bir şaşkınlık ve kafa karışıklığı içinde bularak tartışmayı kapamakla yetinmemeliyiz. Eğer zorluğu *biz* çözemezsek, bunu bizim için *sen* çözmelisin.”⁶

Sokrates, bu talebe uyarak, sorgulayıcı negatif sınavmasını Philebos’un öğretisine uygularken, bunun karşısına kendi karşı

⁴ ‘Sav’ sadece Sunuş’ta değil diyalogun çevirisinde de ‘tez/önerme’ nin yanı sıra bunlardan oluşan ‘argüman’ ve bazen de ‘tartışma’ anlamında kullanılmıştır. Yunanca karşılığı, ‘sav’ gibi, aynı zamanda ‘söz’ anlamına gelen *logostur*. (Çev.)

⁵ Bu terimlerin karşılıkları ve anlamları için, bkz. s. 111, dn. 6 ve s. 113, dn. 11 (Çev.)

⁶ *Phlb.* 19-20. παῦσαι δὴ τὸν τρόπον ἡμῖν ἀπαντῶν τοῦτον ἐπὶ τὰ νῦν λεγόμενα ... Εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλον καὶ ἀνερωτῶν ὧν μὴ δυναίμεθ’ ἄν ἱκανῆν ἀπόκρισιν ἐν τῷ παρόντι διδόναι σοι. μὴ γὰρ οἴωμεθα τέλος ἡμῖν εἶναι τῶν νῦν τῆν πάντων ἡμῶν ἀπορίαν, ἀλλ’ εἰ δρᾶν τοῦθ’ ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν, σοὶ δραστήον. Burada ilan edilen yöntemle *Theaitetos*’ta takip edilen arasında dikkate değer bir tezat vardır; her ne kadar bazı saygın yorumcular *Philebos*’u *Theaitetos*’un devamı olarak temsil etmiş olsa da.

[BİRİNCİ BÖLÜM]
GİRİŞ (11A-12B)

[Diyaloğun başında, Sokrates'in ağzından, diyalogumuzun Philebos ve Sokrates arasında uzun süredir devam eden bir söz düellosunun kesintisiz devamı olduğunu öğreniriz. Düellodan yorulan Philebos devamını yanında bir grup gençle birlikte bulunan Protarkhos'a bırakır. Tartışmanın etrafında döndüğü soru, insan yaşamı için gerçek iyinin ne olduğudur. Bu gerçek iyi olarak, Philebos, haz ve onunla birlikte anılan her şeyi; buna karşın, Sokrates bilgelik, akıl ve bunlarla hemcins her şeyi savunmuştur. Protarkhos şimdi Philebos'un savını devralır. Sokrates ilk olarak haz ve bilgelikten daha iyi üçüncü bir şeyin olabileceği ihtimaline işaret eder. Bu durumda bu ikisinin birincilikten vazgeçmesi gerekecek ve birbirlerine göreli değerlerinin ilişkisi ancak onların bu üçüncü şeyle olan akrabalık derecelerine göre belirlenebilecektir.]

Sokrates: Bak bakalım, o zaman, Protarkhos, Philebos'tan şimdi hangi savı devralacaksın ve bizim¹ hangi savımıza karşı tartışacaksın, eğer ifade edilen aklına yatkın değilse. Her birini

Protarkhos: Elbette.

¹ παρ' ἡμῶν veya 'bizim tarafımızdaki.' Sokrates tartışmanın kendi tarafı hakkında burada ve diyalogun başka yerlerinde çoğul konuşur. Müller, bu ifadenin 'benim' ile aynı olmadığını belirtir ve konuşmanın belli bir sayıda olan konuya ilgili bir topluluk önünde cereyan ettiğine ve Platon'un tüm diyalog boyunca iki taraf arasındaki tartışmayı mücadele benzetmesiyle tasvir ettiğine dikkat çeker. Buna şunu da eklemeliyiz: Sokrates tüm diyalog boyunca konunun araştırmasını Protarkhos ile birlikte yaptığını vurgulayarak ortak araştırmaları için yine çoğul ifade kullanır. Diyalogun seyrinde Protarkhos Philebos'un tarafından Sokrates'in tarafına geçer.

Sokrates: Philebos, tüm canlılar² için keyif, haz, zevk³ ve bu cins şeylerle birlikte anılan her şeyin iyi⁴ olduğunu söylüyor. Bizim buna karşı çıkan savımız ise şudur: Bunlar değil, bilme, anlama ve hatırlama ve yine bunlarla hemcins⁵ olanlar –doğru kanı/

² ζῷον [*zōion*] ('canlı/hayvan') tek başına kullanıldığında insanı da kapsıyor olarak anlaşılmalıdır, 'insan' ile birlikte kullanıldığında ise sadece diğer hayvanları. 'Bitkiler' 22b5'te olduğu gibi (φυτοῖς καὶ ζῴοις, 'bitkiler ve hayvanlar') açıkça ayırt edildiği takdirde, ζῷον [*zōion*] sadece insan ve hayvanları kapsar. Burada olduğu gibi tek başına kullanıldığında bazen bitkiler de dâhil tüm 'canlılar' kastediliyor olabilir ama genellikle hayvanlar kastedilir. Aşağıda yine yakın anlamlı kelimelerden τὸ ἔμψυχον [*to empsukhon*] için 'canlı' (isim) ve bunun sıfat hâli ἔμψυχος [*empsukhos*] için 'canlı' (sıfat) ya da 'ruha sahip' karşılığı kullanılmıştır.

³ Yakın anlamlara sahip üç terim: τὸ χαίρειν ('keyif' ya da 'memnuniyet/tatmin'), ἡδονή ('haz'), τέρψις ('zevk'). Krs. *Resp.* 357b7, οἷον τὸ χαίρειν καὶ αἱ ἡδοναὶ ὅσαι ἀβλαβεῖς ('örneğin, keyif ve zararsız hazlar'). İngilizce ve Almanca literatürde her biri için sırasıyla şu tür karşılıklar kullanılmıştır: (i) *gratification, enjoyment, Freude, Lust, Wohlbefinden*; (ii) *pleasure, Lust, Vergnügen*; (iii) *delight, gaiety, Ergössen, Freude, Vergnügen*. Bu terimler arasında kesin ayrımlar yapmak kolay olmasa da ἡδονή diğer ikisini de kapsayabilecek genel bir terim olarak anlaşılabilir ki tüm diyalogda genellikle böyle kullanılır. Platon'un buradaki amacı bir ayırım yapmaktan ziyade haz hissinin terminolojik bir skalasını sunmak olmalıdır (Vogt, *PP*, 23 ve özellikle not 17). Buna karşın, Türkçe karşılıklar da olduğu gibi, aralarında deyimsel veya bağlamsal farklar olabilir. Ficino (116), bu terimlere bir ilave daha yapıp şu Latince karşılıkları kullanır: *gaudium* (εὐφροσύνη), *laetitia* (χαρά, τὸ χαίρειν), *delectatio* (τέρψις), *voluptas* (ἡδονή). Ve aralarında şu tedicri ayrımları yapar: "İlki zihnin/akıl hakikati tefekkür etmekten duyduğu sevinç; ikincisi, akıl yürütme (ya da hesaplama) ve kandan duyulan memnuniyet; üçüncüsü, gözlerin ve kulakların eğlenceleri ve zevki; dördüncüsü, geriye kalan duyuların tatlılığıdır. Fakat Latinler Yunanlar gibi bir savda her türlü 'memnuniyet' için 'haz' terimini kullanır." Aynı dürtüden Aristoteles (*Top.* 2.6.112b21-25) Prodikos'a atfen söz eder ve diğer üçünün ἡδονή'nin [*hēdonē*] farklı adları olduğunu belirtir.

⁴ ἀγαθόν [*agathon*]. *Philebos*'a dair ilk büyük tartışma bu kelimenin kullanımına dairdir. Bazı yorumcular (örn. Stallbaum, Poste, Hackforth, Gosling, Shorey) bunu τὸ ἀγαθόν ya da τὰ ἀγαθὰ ('İyi'; İng. *the Good*) olarak anlar. Buna göre çeviri şöyle olabilir: "Philebos, tüm canlılar için İyi olanın keyif, haz, zevk ve bu cins şeylerle birlikte anılan her şey olduğunu söylüyor." Badham (1878) ve Fowler (1925) gibi uzmanlar kelimeyi sadece 'iyi' sıfatı olarak yorumlar. Daha yakın zamanda, Rudebusch (2019) kelimeyi yine bu anlamda yüklemcil sıfat olarak anlar. Bury, kendi edisyonundaki metne düştüğü notta kullanımın belirsizliğine işaret ettikten sonra Badham'a katılırken, daha sonra eklediği notlarda (s. 215) fikrini değiştirdiğini ve Stallbaum'a katılmayı daha risksiz bulduğunu belirtir. Platon'un bu noktayı bilinçli olarak muğlak bıraktığı da bir başka yorumdur (Benardete 1993, 1, n. 4).

⁵ συγγενή [*syngeneē*]. Bury düşünsel kategori için kullanılan bu kelimenin hazlar için kullanılan σύμφωνος'a [*sumphōnos*] ('birlikte anılan') kıyasla, bilinçli bir değişim olduğuna işaret eder: συγγενής [*syngeneēs*] kategorinin üyeleri arasındaki içsel ve doğal